

Sygn. akt: I C 1178/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko I. W.

o zapłatę

I. powództwo oddala w całości;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917,00 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu .

Sygn. akt I C 1178/18

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego I. W. kwoty 1686,69 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Podniósł, że pozwanego i powoda łączyła umowa pożyczki nr (...) z dnia 13.11.2017r. Powód przekazał pozwanemu środki w wysokości 1800,00 zł, a pozwany nie wywiązał się postanowień umownych i nie spłacił należności w ustalonym terminie. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: kwota 1682,17 zł z tytułu niespłaconego kapitału pożyczki oraz kwota 4,52 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od 15.05.2018r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Powód podniósł także, że nie dochodzi zapłaty odsetek kapitałowych a jedynym wynagrodzeniem z tytułu udzielonej pożyczki jest prowizja naliczona na podstawie §9 ust. 7 ramowej umowy pożyczki, która nie przekracza wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu wskazanych w art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim.

Nakazem zapłaty z dnia 10.09.2018r. w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany I. W. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że powód nie udokumentował należycie roszczenia, nie udokumentował legitymacji czynnej i biernej, nie wykazał istnienia roszczenia co do zasady i co do wysokości. W toku postępowania pozwany podtrzymał to stanowisko i wskazał, że powód dochodzi roszczeń z umowy pożyczki z dnia 13.11.2017r., natomiast do pozwu została załączona umowa ramowa o numerze zgodnym z

podanym przez powoda, ale z dnia 16.02.2018r. Nie jest ona podpisana przez pozwanego i brak śladów, że pozwany zapoznał się z jej treścią. W związku z tym zakwestionował fakt zawarcia umowy ramowej. Zakwestionował również potwierdzenie przelewu załączone do pozwu podnosząc, iż znikąd nie wynika, iż odbiorcą tej kwoty był pozwany, w tytule przelewu jest mowa o umowie (...) a jego data to 16.02.2018r., co nie koresponduje z żądaniami pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

Do pozwu zostały załączone kserokopie: umowy pożyczki nr (...) z dnia 16.02.2018r. (k. 57-60), umowy pożyczki nr (...) z dnia 16.02.2018r. (k. 63), formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego z dnia 16.02.2018r. (k. 64-65), formularza odstąpienia od umowy (k. 66), regulaminu platformy (...) (k. 68), ostatecznego wezwania do zapłaty (k. 68), potwierdzenia nadania korespondencji od (...) sp. z o.o. do pozwanego (k. 69), wykazu wysyłek poczty elektronicznej (...) (k. 70-74), potwierdzenia transakcji (...) S.A. z dnia 30.10.2018r. co do przelewu kwoty 1800,00 zł w dniu 16.02.2018r. na rzecz I. W. do pożyczki nr (...) (k. 75).

Powództwo nie jest zasadne.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanego zgłoszone w pozwie. W szczególności powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających fakt istnienia zobowiązania pozwanego wobec powoda.

Należy wskazać, iż żadna z przedłożonych przez pełn. powoda kserokopii nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem, w szczególności w sposób przewidziany w art. 129§2 k.p.c.,

W myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie jego oryginał ewentualnie jego odpis sporządzony zgodnie z wymogami art. 129§2 k.p.c. Kserokopia niepotwierdzona we wskazany sposób, nie stanowi dokumentu, a jedynie uprawdopodobnia istnienie dokumentu. Brak poświadczenia o jakim mowa w art. 129§2 k.p.c., uniemożliwia także przyjęcie domniemania zgodności kserokopii z oryginałem dokumentu. Z kolei pismo, które nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08). Dla uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przedłożonych kserokopii dokumentów (k. 78).

Jak już wskazano, złożone przez powoda kserokopie nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, stąd nie mogą być uznane za wiarygodne dowody pozwalające na ustalanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia powoda dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej.

Należy także mieć na uwadze, iż pozwany zakwestionował wiarygodność przedłożonego przez powoda materiału dowodowego oraz zakwestionował fakt wykazania przez powoda zawarcia umowy pożyczki przez pozwanego. Pomimo tego strona powodowa nie przedłożyła oryginałów w/w dokumentów ani ich odpisów potwierdzonych za zgodność z oryginałem.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie natomiast z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, wobec czego winna być świadoma wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012 r.).

Podkreślenia wymaga przy tym, iż zgodnie z twierdzeniami pozwu podstawą dochodzonego roszczenia była umowa pożyczki nr (...) zawarta przez pozwanego z powodem dnia 13.11.2017r. Do zamknięcia rozprawy twierdzenia powoda w tym zakresie nie uległy zmianie. Zawarcie przez pozwanego umowy pożyczki z powodem w tej dacie na kwotę dochodzoną pozwem nie zostało w żaden sposób udowodnione. Powyższą okoliczność podnosił także pozwany. Sąd jest związany wskazaną przez powoda podstawą faktyczną powództwa i nie może zasądzić czego innego ani na innej podstawie faktycznej niż żąda powód. Naruszałoby by to bowiem art. 321 k.p.c. Tym samym podstawy uwzględnienia żądania pozwu nie mogą stanowić kserokopie umów zawartych przez pozwanego w dniu 16.02.2018r., nawet gdyby przyjąć, iż są one wystarczającym dowodem w tym zakresie. Mogą one bowiem stanowić jedynie dowód zaciągnięcia przez pozwanego innych zobowiązań wobec powoda, ale nie stanowią dowodu zaciągnięcia zobowiązania określonego w pozwie. Powyższe uwagi odnoszą się także do pozostałych kserokopii przedłożonych przez powoda, w szczególności kserokopii potwierdzenia wykonania przelewu. Podkreślenia w tym zakresie wymaga, iż wskazana kserokopia nie jest dokumentem bankowym, a jednocześnie odnosi się do umowy pożyczki o numerze (...) z dnia 16.02.2018r., tj. innej niż ta na której opierają się twierdzenia pozwu i z której ma wynikać dochodzone pozwem roszczenie powoda.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo w całości jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, obciążając powoda kosztami procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił stosownie do §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 265).